

Prima instanță: Judecătoria Cahul (jud. I. Cotea)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov)

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Oleg Suveică,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Burdila
împotriva lui Oleg Suveică cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,
împotriva încheierii din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

Grigore Burdila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Suveică solicitând încasarea datoriei în mărime de 2500 euro și a dobânzii de întârziere calculate până la data emiterii hotărârii, conform recipisei din 23 august 2009.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 23 august 2009 i-a acordat cu titlu de împrumut lui Oleg Suveică suma de 2500 euro pe un termen de o lună, însă până la adresarea în instanță pârâtul nu i-a restituit datoria. Solicitățile adresate pârâtului întru restituirea datoriei, au rămas fără executare.

Susține reclamantul că, în temeiul art. 585, 619 alin.(1) Cod civil, pârâtul urmează să-i achite dobânda de întârziere din suma de 2500 euro, care constituie 840,02 euro, însă se va majora până la data emiterii hotărârii.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Burdila și s-a încasat de la Oleg Suveică în beneficiul lui Grigore Burdila datoria conform contractului de împrumut în mărime de 2500 euro și dobânda de întârziere în mărime de 840 euro, în total suma de 3340 euro, convertiți în lei MDL conform cursului Băncii Naționale a Republicii Moldova la momentul executării; s-a încasat de la Oleg Suveică în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1589 lei.

La 03 februarie 2017 Oleg Suveică a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul.

Concomitent, a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, în caz dacă instanța va constata că este depus peste termen.

Prin încheierea din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul s-a respins cererea lui Oleg Suveica cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul; s-a restituit apelantului Oleg

Suveica cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul.

La 30 mai 2017, Oleg Suveica a declarat recurs (preliminar) împotriva încheierii din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei decizii de repunere în termen la declararea apelului cu restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Cahul pentru judecarea cererii de apel în fond.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea instanței de apel o consideră ilegală, neîntemeiată și necesar de a fi casată.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată la 18 mai 2017, iar Oleg Suveica a declarat recurs la 30 mai 2017, ceea ce denotă că este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Oleg Suveică pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

În conformitate cu art. 442 Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul, în temeiul art. 369 alin.(1) lit. b) Cod de procedură civilă, s-a respins cererea apelantului Oleg Suveică de repunere în termen în declararea apelului împotriva hotărârii din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul și s-a restituit lui Oleg Suveică cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 10 decembrie 2012 a Judecătoriei Cahul (f.d. 130-136).

În speță, Colegiul reține că Oleg Suveică declarând recurs împotriva încheierii din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul, nu s-a conformat prevederilor legale enunțate, nu a indicat esența și temeiurile recursului, argumentele referitor la ilegalitatea încheierii contestate.

În recursul declarat de Oleg Suveică, s-a invocat doar că încheierea instanței de apel ar fi ilegală și neîntemeiată, iar recursul suplimentar îl va depune după ce va lua cunoștință de hotărârea motivată.

Colegiul reține că din recursul declarat, nu se profilează anumite argumente ce să ateste netemeinicia încheierii contestate, recurentul invocând doar temeiuri generale ce

ar putea duce la casarea încheierii contestate în caz de constatare a acestora, însă nu le-a specificat în raport cu cauza.

În atare circumstanțe, Colegiul reiterează că recurentul invocând ilegalitatea și netemeinicia încheierii contestate, urma a preciza prin ce confirmă aceasta, ceea ce la caz nu s-a efectuat.

Colegiul precizează că până la data examinării recursului, motivele dezacordului cu încheierea contestată și temeiurile casării acesteia, nu au fost indicate.

Tot aici, este de menționat că recurentul a dispus de un termen mai mult ca rezonabil pentru a lua cunoștință de încheierea instanței de apel și a depune recursul cu indicarea esenței și temeiurilor acestuia, argumentul netemeinicii actului judecătoresc contestat.

Instanța de recurs remarcă că, în lipsa indicării esenței și temeiurilor recursului de către recurent, este în imposibilitate de a se expune asupra temeiniciei actului judecătoresc contestat și conformarea prevederilor legale de către instanța de apel la adoptarea acestuia prin prisma recursului declarat.

Or, recurentul fiind parte interesată în soluționarea prezentei cauze, fiind conștient că a depus un recurs preliminar fără indicarea esenței și temeiurilor acestuia, argumentul netemeinicii, făcând doar referire că încheierea contestată ar fi ilegală și neîntemeiată, urma a se conforma rigorilor legii și a depune recursul împotriva încheierii contestate cu indicarea motivelor de fapt și de drept ce, în opinia sa, confirmă ilegalitatea și netemeinicia actului judecătoresc contestat.

Astfel, recursul declarat de Oleg Suveică este unul nemotivat, formal și fără specificarea anumitor încălcări admise de instanța de apel la adoptarea încheierii din 18 mai 2017.

În atare circumstanțe, în lipsa respectării condițiilor prevăzute la art. 437 alin.(1) lit. f) Cod de procedură civilă, la depunerea recursului, se impune respingerea unui asemenea recurs. Or, recurentul depunând la 30 mai 2017 recursul fără a specifica încălcările care ar fi fost admise de instanța de apel, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin depunerea unui recurs cu indicarea motivelor, esența și temeiurilor acestuia, condiție ce nu se atestă la caz.

Totodată, instanța de recurs menționează că obligația recurentului în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, este de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Or, neconformarea recurentului rigorilor legii în exercitarea dreptului privind accesul la justiție, nu constituie decât o eludare a acestuia și nu poate constitui o limitare incompatibilă cu garanțiile art. 6 din CEDO. Respectiv, nu se consideră îngrădirea accesului liber la justiție, prin prisma art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului, în situația în care solicitantul nu se conformează legislației în vigoare în realizarea drepturilor sale procedurale.

În această ordine de idei, neprezentarea de către recurent a recursului cu esența și temeiurile acestuia, argumentul privind ilegalitatea actului de dispoziție contestat, indică direct la nerespectarea drepturilor sale procedurale, în măsura stabilită de normele de drept procedural.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Oleg Suveică împotriva încheierii din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Oleg Suveică.

Se menține încheierea din 18 mai 2017 a Curții de Apel Cahul, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Burdila împotriva lui Oleg Suveică cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală